

BIULETYN

CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

1963

Warszawa, dnia 20 grudnia 1963 r.

Nr 14

SPIS TREŚCI

Dział B

	Str.
Poz. 115 — obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 września 1963 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (wyciąg)	217
„ 116 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie obsadzania i zmian na stanowiskach pracowniczych prezydiów rad narodowych oraz na niektórych stanowiskach w przedsiębiorstwach, zakładach i instytucjach podporządkowanych radom narodowym	219
„ 117 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 października 1963 r. w sprawie funduszu zakładowego w niektórych jednostkach organizacyjnych podległych Ministerstwu Żeglugi	222
„ 118 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 września 1963 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia niektórych pracowników służby zdrowia	224
„ 119 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 września 1963 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia	225
„ 120 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 września 1963 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagrodzenia pracowników farmaceutycznych oraz wynagrodzenia innych pracowników zatrudnionych w aptekach otwartych i kolejowych	225
„ 121 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 września 1963 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych	226
„ 122 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 września 1963 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców	226
„ 123 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 września 1963 r. o zmianie rozporządzenia w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych	228
„ 124 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 października 1963 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników służby bibliotecznej zatrudnionych w publicznych bibliotekach powszechnych	228
„ 125 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 października 1963 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników służby muzealnej	229
„ 126 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 października 1963 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 19 września 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażeń pracowników służby archiwalnej zatrudnionych w archiwach państwowych	230
„ 127 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 października 1963 r. zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników administracji celnej	230

Poz. 128	— uchwała Rady Państwa z dnia 25 października 1963 r. o zmianie uchwały w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich	Str. 231
„ 129	— uchwała Nr 293 Rady Ministrów z dnia 4 września 1963 r. zmieniająca uchwałę w sprawie skrócenia czasu pracy w niektórych zakładach podległych Ministrowi Kultury i Sztuki	231
„ 130	— uchwała Nr 294 Rady Ministrów z dnia 9 września 1963 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zasad przydziału odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej dla pracowników cywilnych zatrudnionych w wojsku	232
„ 131	— uchwała Nr 313 Rady Ministrów z dnia 24 września 1963 r. w sprawie odznaki „Wzorowy Kierowca”	232
„ 132	— uchwała Nr 330 Rady Ministrów z dnia 8 października 1963 r. w sprawie ogólnych warunków tworzenia, zasad organizacji i działania instytutów naukowo-badawczych oraz wykonywania nad nimi nadzoru (wyciąg)	233
„ 133	— rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 września 1963 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Rzeszowie	234
„ 134	— rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 października 1963 r. w sprawie uzupełnienia tabeli stanowisk pracowników prezydiów rad narodowych	234
„ 135	— rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac oraz Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 21 czerwca 1963 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji, szczegółowych zadań, składu i trybu postępowania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu kierowania na badanie przez te komisje oraz w sprawie zasad wynagradzania członków komisji lekarskich i lekarzy działających w zakresie orzecznictwa lekarskiego	235
„ 136	— rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Obrony Narodowej z dnia 30 sierpnia 1963 r. w sprawie poboru i odroczeń zasadniczej służby wojskowej oraz uznawania żołnierzy za jedynych żywicieli rodzin (wyciąg)	236
„ 137	— zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 26 października 1963 r. zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad pobierania opłat oraz udzielania ulg i zwolnień za świadczenia domów małych dzieci	236
„ 138	— zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 3 lipca 1963 r. w sprawie prowadzenia przez komunalne przedsiębiorstwa (zakłady) komunikacyjne transportu osób i bagażu autobusami na obszarze miast i osiedli (wyciąg)	236
„ 139	— zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 sierpnia 1963 r. w sprawie udokumentowania operacji kasowych, przechowywania gotówki oraz obowiązków kasjerów w jednostkach gospodarki uspołecznionej (wyciąg)	237

D Z I A Ł B

115

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 września 1963 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk.

*(Dziennik Ustaw z dnia 14 września 1963 r. Nr 40, poz. 226)**(Wyciąg)*

1. Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1963 r. o zmianie ustawy o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 28, poz. 166) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 10, poz. 64) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 28 czerwca 1963 r. o zmianie ustawy o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 28, poz. 166) z zachowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk nie obejmuje następujących przepisów:

1) art. 51, 52, i 56 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk w brzmieniu:

„Art. 51. Osoby zatrudnione w dniu wejścia w

życie niniejszej ustawy na stanowiskach zastępców profesora w Akademii mogą w okresie do dnia 30 września 1961 r. zachować te stanowiska.

Art. 52. Osoby będące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pomocniczymi pracownikami nauki w Akademii zachowują zajmowane stanowiska do dnia 30 września 1962 r.

Art. 56. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

2) art. 3 ustawy z dnia 28 czerwca 1963 r. o zmianie ustawy o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 28, poz. 166) w brzmieniu:

„Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 września 1963 r. (poz. 226).

U S T A W A

z dnia 17 lutego 1960 r.

o Polskiej Akademii Nauk.**DZIAŁ II****Członkowie Akademii.**

Art. 9. 1. Akademia składa się z członków krajowych: rzeczywistych i korespondentów oraz z członków zagranicznych.

2. Członkowie Akademii są wybierani przez Zgromadzenie Ogólne na wniosek właściwych wydziałów Akademii przedstawiony przez Prezydium Akademii; wybór członków Akademii podlega zatwierdzeniu przez Radę Państwa.

3. Ogólną liczbę członków krajowych określa na okresy pięcioletnie Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezydium Akademii.

Art. 11. 1. Członkowie Akademii obowiązani są:

1) prowadzić prace naukowe zgodnie z planem prac Akademii;

2) składać roczne sprawozdania ze swoich prac właściwym wydziałom Akademii;

3) uczestniczyć w sesjach Zgromadzenia Ogólnego oraz w pracach właściwych wydziałów, komitetów naukowych i komisji.

2. Członek Akademii po ukończeniu 70 lat życia może zwolnić się od udziału w pracach wymienionych w ust. 1.

Art. 12. 1. Członkowie Akademii otrzymują stałe usposażenie według norm i zasad, które określi Rada Ministrów.

2. Uposażenie to jest wolne od opodatkowania i niezależne od uposażenia pobieranego z innych tytułów.

Art. 13. Członkowie krajowi Akademii i ich rodziny korzystają ze wszystkich uprawnień i ulg przewidzianych przez przepisy szczególne dla pracowników nauki i ich rodzin.

Art. 14. Ze stanowiskiem członka Akademii nie można bez zgody Prezydium Akademii łączyć żadnego zajęcia zarobkowego z wyjątkiem zajęcia w szkole wyższej lub w placówce naukowej, nie objętej organizacją szkolnictwa wyższego. Zakaz

ten nie dotyczy piastowania stanowiska ministra, podsekretarza stanu lub stanowiska równorzędnego.

Art. 15. Członek Akademii może być z niej wykluczony uchwałą Zgromadzenia Ogólnego za zachowanie się godzące w interesy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej albo z innych powodów niegodne uczonego.

Art. 16. Szczegółowy tryb zgłaszania kandydatur oraz wybierania i wykluczania członków Akademii określa regulamin uchwalony przez Zgromadzenie Ogólne na wniosek Prezydium Akademii.

DZIAŁ III.

Organizacja wewnętrzna Akademii.

Rozdział 1.

Zgromadzenie Ogólne, Prezydium, Sekretariat Naukowy.

Art. 21. 1.

3. Prezes i wiceprezesi Akademii, Sekretarz Naukowy, zastępcy Sekretarza Naukowego i sekretarze wydziałów są stale urzędującymi członkami Prezydium Akademii.

Art. 24. 1. Sekretariat Naukowy Akademii sprawuje ogólne kierownictwo działalnością jednostek organizacyjnych Akademii naukowych, gospodarczych i administracyjnych, opracowuje projekt budżetu Akademii i przydziela środki w ramach obowiązującego budżetu, przygotowuje perspektywiczne i okresowe plany rozwoju nauki, zbiorcze plany prac badawczych Akademii oraz podejmuje decyzje związane z wykonaniem budżetu i w innych sprawach zgodnie z niniejszą ustawą i statutem Akademii.

2. W skład kolegiального Sekretariatu Naukowego Akademii wchodzi: Sekretarz Naukowy Akademii, jego zastępcy i sekretarze wydziałów.

Art. 25. 1.

4. Sekretarz Naukowy Akademii jest służbowym przełożonym wszystkich pracowników zatrudnionych w Akademii.

Art. 26. Stale urzędujący członkowie Prezydium Akademii otrzymują wolne od podatku dodatki funkcyjne do uposażenia członka Akademii w wysokości ustalonej przez Radę Ministrów. Ograniczenia łączenia płatnych zajęć pracowników nauki nie odnoszą się do funkcji członków Prezydium Akademii.

DZIAŁ IV.

Pracownicy Akademii.

Art. 37. 1. Do kwalifikowania i zatrudniania pracowników nauki Akademii, do ustalania ich obowiązków i praw oraz do ich odpowiedzialności dyscyplinarnej mają odpowiednio zastosowanie przepisy o pracownikach nauki w ustawie o szkołach wyższych.

2. Przewidziane w ustawie o szkołach wyższych uprawnienia:

1) ministra — przysługują Sekretarzowi Naukowemu Akademii, jeśli niniejsza ustawa lub statut Akademii nie stanowi inaczej,

2) senatu — przysługują wydziałowi Akademii,

3) rady wydziału — przysługują radzie naukowej placówki Akademii,

4) rektora — przysługują sekretarzowi wydziału.

3. Przepisów o Radzie Głównej zawartych w ustawie o szkołach wyższych nie stosuje się w Akademii.

Art. 38. Sekretariat Naukowy Akademii:

1) powołuje docentów etatowych na wniosek rady naukowej właściwej placówki po zasięgnięciu opinii sekretariatu naukowego wydziału;

2) określa w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego zasady i tryb wysuwania kandydatów na profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych;

3) przedstawia Prezesowi Rady Ministrów wnioski w sprawie powołania przez Radę Państwa na stanowiska profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych;

4) ustala obowiązkowy wymiar zajęć pracowników nauki;

5) ustala brzmienie i tryb składania przez pracownika nauki ślubowania przy pierwszym powołaniu.

Art. 39. Wniosek Sekretariatu Naukowego Akademii o powołanie na stanowisko profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego może być przedstawiony po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji Kwalifikacyjnej.

Art. 40. 1. Komisję Kwalifikacyjną tworzą przewodniczący i członkowie powołani przez Prezesa Rady Ministrów spośród samodzielnych pracowników nauki na wniosek Prezydium Akademii przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego.

2. Organizację i tryb działania Komisji Kwalifikacyjnej ustala regulamin nadany przez Radę Ministrów.

3. Zwierzchni nadzór nad działalnością Komisji Kwalifikacyjnej sprawuje Prezes Rady Ministrów.

Art. 41. Pracownik nauki powołany na podstawie nominacji w szkole wyższej lub w innej instytucji może być zatrudniony na stanowisku pracownika nauki w Akademii jedynie na podstawie umowy o pracę zawartej na podstawie uchwały Sekretariatu Naukowego Akademii.

Art. 42. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia organizację władz dyscyplinarnych, sposób ich powoływania, tryb postępowania dyscyplinarnego, wykonywania kar dyscyplinarnych oraz ich darowania i zatarcia.

Art. 43. 1. Przy prowadzeniu prac naukowo-badawczych Akademia może zatrudniać pracowników techniczno-badawczych w drodze umowy o pracę zawartej na podstawie uchwały Sekretariatu Naukowego Akademii.

2. Na stanowisku pracownika techniczno-badawczego może być zatrudniona osoba, która

ukończyła studia wyższe i posiada poważny dorobek pracy zawodowej.

Art. 44. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia warunki zatrudniania pracowników techniczno-badawczych, wymagane kwalifikacje, wysokość uposażenia oraz zasady zaszeregowania.

Art. 45. 1. Do kwalifikowania i zatrudniania w Akademii bibliotekarzy dyplomowanych, ustalania ich obowiązków i praw mają odpowiednie zastosowanie przepisy o bibliotekarzach dyplomowanych w ustawie o szkołach wyższych.

2. Powołanie w drodze mianowania starszych kustoszy dyplomowanych i kustoszy dyplomowanych następuje na podstawie uchwały Sekretariatu Naukowego Akademii na wniosek kierownika biblioteki po zasięgnięciu opinii sekretarza właściwego wydziału.

3. Powołania w drodze mianowania adiunktów bibliotecznych i asystentów bibliotecznych dokonuje:

1) w bibliotekach placówek naukowych — kierownik placówki;

2) w bibliotekach czynnych przy Prezydium Akademii — kierownik biblioteki;

3) w bibliotekach czynnych przy wydziałach — sekretarz właściwego wydziału.

4. Sekretariat Naukowy Akademii określa w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego szczegółowe warunki, jakim powinni odpowiadać kandydaci na bibliotekarzy dyplomowanych, jak również zasady i tryb składania egzaminów bibliotekarskich.

Art. 46. Zasady uposażenia oraz uprawnienia dyplomowanych pracowników dokumentacji naukowej, jak również tabelę stanowisk pracowników administracyjnych zatrudnionych w Akademii, kwalifikacje wymagane do zajmowania poszczególnych stanowisk i wysokość związanego ze stanowiskiem uposażenia określa Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 47. Dla wykonywania swoich zadań Akademia może zatrudniać oprócz pracowników wymienionych w poprzednich artykułach również inne kategorie pracowników na podstawie umowy o pracę.

Art. 48. W sprawach nie unormowanych niniejszą ustawą do pracowników Akademii stosuje się odpowiednio przepisy o państwowej służbie cywilnej.

DZIAŁ V.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 49. 1. Dotychczasowi członkowie rzeczywiści, korespondenci i zagraniczni pozostają członkami Akademii w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowi członkowie tytułarni Akademii korzystają nadal z dotychczasowych uprawnień.

Art. 50. Osoby będące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy samodzielnymi pracownikami nauki w Akademii zachowują zajmowane stanowiska samodzielnych pracowników nauki i mogą być powoływane na stanowiska profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego, chociażby nie posiadały stopnia naukowego docenta.

Art. 53. 1. Tracą moc wszystkie przepisy w przedmiotach unormowanych niniejszą ustawą, w szczególności:

1) ustawa z dnia 30 października 1951 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 57, poz. 391);

2) w zakresie dotyczącym Polskiej Akademii Nauk — art. 154 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie zachowują moc przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy z dnia 30 października 1951 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 57, poz. 391) ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.

116

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lipca 1963 r.

w sprawie obsadzania i zmian na stanowiskach pracowniczych prezydiów rad narodowych oraz na niektórych stanowiskach w przedsiębiorstwach, zakładach i instytucjach podporządkowanych radom narodowym.

(Dziennik Ustaw z dnia 17 sierpnia 1963 r. Nr 35, poz. 203)

Na podstawie art. 61 ust. 5 i 6, art. 65 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) oraz art. 14 i 28 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady i tryb obsadzania i dokonywania zmian na stanowiskach pracowniczych prezydiów rad narodowych oraz na niektórych stanowiskach w przedsiębiorstwach, zakładach i instytucjach podporządkowanych radom narodowym, łącznie z awansowaniem pra-

owników i rozwiązywaniem z nimi stosunku służbowego lub umowy o pracę.

§ 2. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych powołują, awansują i odwołują następujących pracowników prezydiów wojewódzkich rad narodowych:

- 1) kierowników wydziałów,
- 2) zastępców kierowników wydziałów,
- 3) wojewódzkich komendantów straży pożarnej,
- 4) wojewódzkich komendantów terenowej obrony przeciwlotniczej,
- 5) głównych księgowych budżetu województwa,

- 6) głównych księgowych wydziałów,
- 7) wojewódzkich konserwatorów przyrody, wojewódzkich (głównych) konserwatorów zabytków, wojewódzkich lekarzy weterynarii.

2. Powoływanie, awansowanie i odwoływanie pracowników wymienionych w ust. 1 pkt 1, 5 i 7 oraz zastępców kierowników wojewódzkich komisji planowania gospodarczego, wydziałów finansowych, wydziałów zdrowia i opieki społecznej do spraw sanitarno-epidemiologicznych, wydziałów budownictwa, urbanistyki i architektury, wydziałów rolnictwa i leśnictwa do spraw leśnictwa, zastępców kierowników urzędów spraw wewnętrznych oraz zastępców kuratorów okręgów szkolnych następuje w porozumieniu z właściwym ministrem lub na jego wniosek. Niezgłoszenie uwag przez właściwego ministra w ciągu 30 dni jest równoznaczne z osiągnięciem porozumienia co do powołania, awansowania lub odwołania pracownika. W razie rozbieżności stanowisk rozstrzyga Prezes Rady Ministrów.

3. Wojewódzkich komendantów straży pożarnych oraz wojewódzkich komendantów terenowej obrony przeciwlotniczej powołuje, awansuje i odwołuje prezydium wojewódzkiej rady narodowej na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych.

4. Powoływanie, awansowanie i odwoływanie głównych księgowych wydziałów (ust. 1 pkt 6) następuje po zasięgnięciu opinii głównego księgowego budżetu województwa.

§ 3. 1. Prezydium powiatowych rad narodowych powołują, awansują i odwołują następujących pracowników prezydiów powiatowych rad narodowych:

- 1) kierowników wydziałów,
- 2) zastępców kierowników wydziałów,
- 3) podinspektorów szkolnych,
- 4) powiatowych komendantów straży pożarnych,
- 5) powiatowych komendantów terenowej obrony przeciwlotniczej,
- 6) głównych księgowych budżetu powiatu,
- 7) głównych księgowych wydziałów,
- 8) powiatowych lekarzy weterynarii.

2. Powoływanie, awansowanie i odwoływanie osób wymienionych w ust. 1 pkt 1, 4, 5, 6 i 8 oraz zastępców kierowników wydziałów finansowych, zastępców kierowników wydziałów oświaty i kultury i zastępców kierowników wydziałów zdrowia i opieki społecznej do spraw sanitarno-epidemiologicznych następuje w porozumieniu z kierownikiem właściwego wydziału prezydium wojewódzkiej rady narodowej; w odniesieniu do głównych księgowych budżetu powiatu kierownik wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej zajmuje stanowisko po zasięgnięciu opinii głównego księgowego budżetu województwa. Niezgłoszenie uwag przez kierownika właściwego wydziału prezydium wojewódzkiej rady narodowej w ciągu 30 dni jest równoznaczne z osiągnięciem porozumienia co do powołania, awansowania lub odwołania pracownika.

3. Powoływanie, awansowanie i odwoływanie głównych księgowych wydziałów (ust. 1 pkt 7) następuje po zasięgnięciu opinii głównego księgowego budżetu powiatu.

§ 4. Uchwały prezydium rady narodowej w sprawie powołania i odwołania kierowników wydziałów wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 oraz § 3 ust. 1 pkt 1 są podejmowane po zasięgnięciu opinii odpowiedniej komisji rady narodowej.

§ 5. Kierowników wspólnych wydziałów prezydiów rad narodowych powołuje prezydium rady narodowej, któremu dany wydział podlega pod względem organizacyjnym, przy zastosowaniu trybu przewidzianego dla powołania i odwołania kierowników wydziałów oraz w porozumieniu z zainteresowanym prezydium rady narodowej. Uchwały obu prezydiów w tym zakresie podejmowane są po zasięgnięciu opinii odpowiednich komisji rad narodowych.

§ 6. 1. Uchwały w przedmiocie powołania i odwołania kierowników wydziałów prezydiów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych prezydium tych rad przedkłada na najbliższej sesji radzie narodowej do zatwierdzenia.

2. W przypadku gdy zgodnie z obowiązującymi przepisami rozwiązanie umowy o pracę (stosunku służbowego) z kierownikami wydziałów prezydiów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych nastąpiło bez wypowiedzenia lub na ich prośbę, prezydium właściwych rad narodowych informują o powyższym radę narodową na najbliższej sesji.

§ 7. Prezydium rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty oraz rad narodowych osiedli powołują, awansują i odwołują kierowników referatów (wydziałów) i głównych księgowych za uprzednią zgodą przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej. Przewodniczący prezydium powiatowej rady narodowej wyraża zgodę w odniesieniu do głównych księgowych po zasięgnięciu opinii głównego księgowego budżetu powiatu. Niezgłoszenie zastrzeżeń w ciągu 30 dni przez przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej jest równoznaczne z wyrażeniem zgody.

§ 8. 1. Sekretarzy gromadzkich (miejskich, osiedli) powołują, awansują i odwołują przewodniczący prezydiów powiatowych rad narodowych na wniosek prezydium gromadzkiej (miejskiej, osiedla) rady narodowej.

2. Sekretarzy gromadzkich (miejskich, osiedli) zatrudnia się na podstawie umowy o pracę.

3. Do sekretarzy gromadzkich (miejskich, osiedli), powołanych dotychczas na podstawie przepisów o mianowanych pracownikach państwowych, przepisy te stosuje się nadal.

§ 9. Przewodniczący prezydiów rad narodowych, powołują pracowników prezydiów na stanowiska pracownicze nie wymienione w §§ 2, 3, 5, 7 i 8 po zasięgnięciu opinii kierowników

właściwych wydziałów (kierowników referatów, sekretarzy gromadzkich, miejskich, osiedli). W tymże trybie następuje awansowanie i odwoływanie tych pracowników.

§ 10. Prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz rad narodowych miast liczących ponad 100 tysięcy mieszkańców w uzasadnionych przypadkach mogą na wniosek przewodniczących prezydiów tych rad narodowych upoważnić kierowników swoich wydziałów do powoływania pracowników prezydiów na stanowiska nie wymienione w §§ 2 i 3 oraz do awansowania i odwoływania tych pracowników, z wyjątkiem naczelników działów i kierowników oddziałów (komórek równorzędnych) oraz starszych rewidentów i rewidentów.

§ 11. 1. Przenoszenie pracowników ministerstw (urzędów centralnych) do wydziałów prezydiów rad narodowych następuje za zgodą ministra (kierownika urzędu centralnego) przy zastosowaniu trybu i zasad przewidzianych dla powoływania pracowników prezydiów rad narodowych.

2. Przenoszenie pracowników prezydiów rad narodowych do ministerstw (urzędów centralnych) następuje przy zastosowaniu trybu i zasad przewidzianych dla odwołania tych pracowników prezydiów rad narodowych.

3. Przenoszenie pracowników prezydiów rad narodowych do innych prezydiów rad narodowych następuje przy zastosowaniu trybu i zasad przewidzianych dla odwoływania i powoływania pracowników prezydiów rad narodowych.

4. Przenoszenie pracowników prezydium rady narodowej z jednego wydziału do innego wydziału następuje przy zastosowaniu trybu i zasad przewidzianych dla powoływania i odwoływania pracowników prezydium rady narodowej.

5. Przenoszenia pracowników prezydiów rad narodowych w trybie i na zasadach określonych w ust. 1—4 dokonuje organ nowego miejsca zatrudnienia.

§ 12. 1. Powoływanie, awansowanie i odwoływanie dyrektorów, zastępców dyrektorów oraz głównych księgowych wojewódzkich zjednoczeń (zarządów, zrzeszeń), przedsiębiorstw, zakładów i instytucji podporządkowanych radom narodowym odbywa się według następujących zasad:

1) dyrektorów wojewódzkich zjednoczeń (zarządów, zrzeszeń, wojewódzkich dyrekcji budowy osiedli robotniczych, dyrekcji budownictwa rolniczego) powołuje, awansuje i odwołuje prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu lub na wniosek właściwego ministra;

2) zastępców dyrektorów oraz głównych księgowych wojewódzkich zjednoczeń (zarządów, zrzeszeń, wojewódzkich dyrekcji budowy osiedli robotniczych, dyrekcji budownictwa rolniczego) powołuje, awansuje i odwołuje prezydium wojewódzkiej rady narodowej na wniosek dyrektora wojewódzkiego zjednoczenia (zarządu, zrzeszenia, wojewódzkiej dyrekcji budowy osiedli robotniczych, dyrekcji budownictwa rolniczego);

3) dyrektorów (kierowników), zastępców dyrektorów (kierowników) oraz głównych księgowych przedsiębiorstw zgrupowanych w wojewódzkim zjednoczeniu (zarządzie, zrzeszeniu) oraz dyrekcji budowy osiedli robotniczych powołuje, awansuje i odwołuje prezydium właściwej rady narodowej na wniosek dyrektora wojewódzkiego zjednoczenia (zarządu, zrzeszenia) i wojewódzkiej dyrekcji budowy osiedli robotniczych; wniosek w odniesieniu do głównych księgowych przedsiębiorstw terenowych zgłasza dyrektor po zasięgnięciu opinii głównego księgowego zjednoczenia (zarządu, zrzeszenia), a w odniesieniu do głównych księgowych dyrekcji budowy osiedli robotniczych — po zasięgnięciu opinii głównego księgowego wojewódzkiej dyrekcji budowy osiedli robotniczych;

4) dyrektorów (kierowników), zastępców dyrektorów (kierowników) oraz głównych księgowych przedsiębiorstw nie zgrupowanych w zjednoczeniach (zarządach, zrzeszeniach) oraz zakładów i instytucji powołuje, awansuje i odwołuje prezydium właściwej rady narodowej;

5) prezydium wojewódzkich rad narodowych w uzasadnionych przypadkach mogą upoważnić kierowników wydziałów rolnictwa i leśnictwa oraz kierowników wydziałów zdrowia i opieki społecznej prezydiów wojewódzkich rad narodowych do powoływania, awansowania i odwoływania dyrektorów (kierowników), zastępców dyrektorów (kierowników), głównych księgowych zakładów i instytucji podporządkowanych tym wydziałom;

6) dyrektorów (kierowników) państwowych gospodarstw rolnych oraz państwowych ośrodków maszynowych zgrupowanych w zjednoczeniu powołuje, awansuje i odwołuje prezydium właściwej rady narodowej na wniosek dyrektora zjednoczenia;

7) zastępców dyrektorów (kierowników), głównych księgowych i rewidentów państwowych gospodarstw rolnych oraz państwowych ośrodków maszynowych zgrupowanych w zjednoczeniu powołuje, awansuje i odwołuje dyrektor tego zjednoczenia;

8) dyrektorów oraz kierowników artystycznych w przedsiębiorstwach artystycznych (teatrach, instytucjach muzycznych) powołuje, awansuje i odwołuje prezydium właściwej rady narodowej za uprzednią zgodą Ministra Kultury i Sztuki; niezgłoszenie zastrzeżeń w ciągu 30 dni przez Ministra jest równoznaczne z wyrażeniem zgody.

2. Uchwały prezydiów rad narodowych w sprawach powołania i odwołania dyrektorów wojewódzkich zjednoczeń, zarządów, zrzeszeń, wojewódzkich dyrekcji budowy osiedli robotniczych, dyrekcji budownictwa rolniczego oraz wojewódzkich przedsiębiorstw nie zgrupowanych w zjednoczeniach (zarządach, zrzeszeniach) są podejmowane po zasięgnięciu opinii właściwych komisji rad narodowych.

§ 13. Prezydium wojewódzkich rad narodowych na podstawie wytycznych właściwych ministrów ustala zasady i tryb powoływania, awansowania

i odwoływania pracowników nie wymienionych w § 12, a zatrudnionych w zjednoczeniach (zarządach, zrzeszeniach), przedsiębiorstwach, zarządach i instytucjach podporządkowanych radom narodowym.

§ 14. Zasady i tryb powoływania i odwoływania nauczycieli i innych pracowników pedagogicznych zakładów (szkół) i placówek wychowawczych (szkoleniowych) podporządkowanych radom narodowym oraz dyrektorów (kierowników) muzeów podporządkowanych radom narodowym regulują odrębne przepisy.

§ 15. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

1) o prezydiach wojewódzkich rad narodowych — należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw;

2) o prezydiach powiatowych rad narodowych — należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz prezydium dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw;

3) o wydziałach — należy przez to rozumieć również jednostki równorzędne, podporządkowane prezydium rady narodowej;

4) o ministrach — należy przez to rozumieć również przewodniczących komisji i komitetów pełniących funkcje naczelnych organów administracji państwowej oraz kierowników urzędów centralnych.

§ 16. Tracą moc dotychczasowe przepisy w

sprawach unormowanych w niniejszym rozporządzeniu, a w szczególności:

1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 października 1958 r. w sprawie obsadzania i zmian na stanowiskach kierowników wydziałów prezydiów rad narodowych oraz kierowników przedsiębiorstw, zakładów i instytucji podległych radom narodowym, jak również na niektórych innych stanowiskach pracowniczych (Dz. U. Nr 62, poz. 305 i Nr 66, poz. 331);

2) ust. 2 i 3 § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1958 r. w sprawie kursorów okręgów szkolnych i inspektoratów oświaty (Dz. U. z 1958 r. Nr 25, poz. 104, z 1960 r. Nr 37, poz. 212 i z 1961 r. Nr 53, poz. 300);

3) § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1958 r. w sprawie zasad i trybu powoływania sekretarza gromadzkiego oraz jego obowiązków i praw (Dz. U. z 1958 r. Nr 10, poz. 34 i z 1959 r. Nr 71, poz. 448), a tytułowi tego rozporządzenia nadaje się brzmienie: „w sprawie obowiązków i praw sekretarza gromadzkiego”;

4) uchwała nr 121 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1956 r. w sprawie obsadzania i zmian na stanowiskach pracowniczych w prezydiach rad narodowych (Monitor Polski Nr 25, poz. 357).

§ 17. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów w z. P. Jaroszewicz

117

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 października 1963 r.

w sprawie funduszu zakładowego w niektórych jednostkach organizacyjnych podległych Ministerstwu Żeglugi.

(Dziennik Ustaw z dnia 30 października 1963 r. Nr 47, poz. 260)

Na podstawie art. 2 ust. 3 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy morskich stoczni remontowych, podległych Zjednoczeniu Morskich Stoczni Remontowych w Gdańsku, zwanych dalej przedsiębiorstwami.

§ 2. 1. Fundusz zakładowy składa się z części zasadniczej (zasadniczy fundusz zakładowy) i części dodatkowej (dodatkowy fundusz zakładowy).

2. Zasadniczy fundusz zakładowy równa się kwocie odpowiadającej 4% osobowego funduszu płac, planowanego na dany rok.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwo ma prawo do utworzenia pełnego zasadniczego funduszu, jeżeli:

1) osiągnięte zaplanowany na dany rok wynik gospodarczy,

2) nie przekroczy planowanego osobowego funduszu płac,

3) wykona w 100% portfel zleceń remontów

liczonych w przeliczeniowych jednostkach BRT produkcji towarowej. Ilość jednostek przeliczeniowych planowanych dla remontów awaryjnych i międzyrejsowych ustala się dzieląc ilość roboczogodzin planowaną dla wykonania tych remontów przez pracochłonność przypadającą w roku ubiegłym na 1 BRT, a ilość jednostek przeliczeniowych wykonanych dla remontów awaryjnych i międzyrejsowych ustala się dzieląc ilość roboczogodzin zużytej na te remonty przez pracochłonność faktycznie przypadającą na 1 BRT.

2. W razie nieosiągnięcia przez przedsiębiorstwo wyniku równego porównywalnie wynikowi planowanemu, zasadniczy fundusz zakładowy ulega zmniejszeniu o 8% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach do 5% pogorszenia, o dalsze 10% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach od 5%—10% pogorszenia i o 1% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach od 10%—20% pogorszenia.

3. W razie niewykonania portfela zleceń remontów zasadniczy fundusz zakładowy ulega

zmniejszeniu o 7,5% za każdy procent niewykonania w granicach do 2% niewykonania, o dalsze 10% za każdy procent niewykonania w granicach od 2—8% niewykonania i o dalsze 12,5% za każdy procent niewykonania w granicach od 8—10% niewykonania.

4. W razie gdy przedsiębiorstwo przekroczy fundusz płac, fundusz zakładowy pomniejsza się o kwotę przekroczenia, podlegającą obowiązkowi wygosparowania przez przedsiębiorstwo, a nie pokrytą przez sumę wstrzymanych premii zgodnie z § 21 ust. 1 uchwały nr 106 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1962 r. w sprawie zasad i trybu kontroli funduszu płac przedsiębiorstw uspołeczniowanych wykonywanej przez banki (Monitor Polski Nr 29, poz. 123).

5. W razie gdy pogorszenie wyniku przekroczy 20% lub niewykonanie portfelu zleceń przekroczy 10% albo kwota przekroczenia funduszu płac, o której mowa w ust. 4. będzie większa od kwoty naliczonego funduszu zakładowego, przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo, które osiągnie pełny zasadniczy fundusz zakładowy, tworzy dodatkowy fundusz zakładowy z kwot stanowiących:

1) 30% poprawy wyniku osiągniętej w porównaniu do wyniku planowanego z produkcji nowej objętej cennikami oraz z remontów zagranicznych,

2) 0,05% planowanego osobowego funduszu płac przedsiębiorstwa za każdy procent przekroczenia planowanej wartości produkcji towarowej remontów krajowych.

2. Przy ustalaniu, czy wartość produkcji remontów krajowych została przekroczona, używaną wartość tej produkcji pomniejsza się o tę część wartości, która została osiągnięta na skutek przekroczenia zaplanowanego wskaźnika rentowności dla produkcji remontów krajowych.

3. Kwota dodatkowego funduszu zakładowego nie może przekroczyć kwoty faktycznie osiągniętej poprawy wyniku.

§ 5. Jeżeli przy badaniu bilansu i weryfikacji wyniku gospodarczego przedsiębiorstwa za dany rok okaże się, że asortyment produkcji nowej wykonany zgodnie z żądaniem odbiorcy różni się od asortymentu zaplanowanego, co wpływa na pogorszenie wyniku, wynik może być odpowiednio skorygowany za zgodą jednostki nadrzędnej, wydaną w porozumieniu z właściwym terenowo oddziałem Narodowego Banku Polskiego.

§ 6. 1. W przedsiębiorstwach, w których występują asortymenty planowo deficytowe, wyniki koryguje się także wskaźnikiem zmiany sprzedaży tych asortymentów w porównaniu do planu.

2. Korekta, o której mowa w ust. 1, może być dokonana za zgodą Ministra Żeglugi, w razie gdy ceny zbytu na niektóre wyroby i usługi zostały ustalone poniżej jednostkowych kosztów wytworzenia i jeżeli na te wyroby i usługi nie przysługują dotacje przedmiotowe.

§ 7. 1. Niezależnie od korekt, o których mo-

wa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), Minister Żeglugi może określić w drodze zarządzeń wydanych w porozumieniu z Ministrem Finansów dodatkowe tytuły korekt wyniku (dodatnich i ujemnych).

2. Minister Żeglugi we własnym zakresie może wprowadzić korektę wyniku, w razie gdy pogorszenie nastąpi na skutek zmian w poziomie kosztu wytwarzania, spowodowanych podjęciem pozaplanowej produkcji eksportowej.

§ 8. 1. Dla ustalenia, czy przedsiębiorstwo osiągnęło w poszczególnych kwartałach danego roku wynik gospodarczy uzasadniający tworzenie funduszu zakładowego w kwartałach, oraz dla obliczenia jego wysokości należy wynik ten porównać z zaplanowanymi kwartalnymi wynikami w rocznym planie techniczno-ekonomicznym przedsiębiorstwa.

2. Za podstawę obliczeń, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się dane od początku roku do końca danego kwartału. Przy ustalaniu wysokości funduszu za II i III kwartał oraz za cały rok potrąca się fundusz utworzony za poprzednie kwartały.

§ 9. 1. Wyплаты z funduszu zakładowego są dokonywane na podstawie przedstawionego przez przedsiębiorstwo i podpisanego przez dyrektora oraz głównego księgowego obliczenia wysokości funduszu zakładowego, zatwierdzonego przez Zjednoczenie Morskich Stoczní Remontowych.

2. Wyплаты z funduszu zakładowego za I półrocze i III kwartał mają charakter zaliczkowy i nie mogą łącznie przekroczyć 25% kwoty dokonanego odpisu na fundusz zakładowy za dany okres. Jeżeli roczny wynik przedsiębiorstwa nie uzasadnia pełnej wysokości utworzonego i wypłaconego zaliczkowo w poszczególnych kwartałach funduszu zakładowego, kwoty nadpłacone obciążają fundusz zakładowy następnego roku.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwu, które nie spełni warunków określonych w rozporządzeniu i w związku z tym nie utworzy funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody i świadczenia dla pracowników tylko do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli jednak w następnych okresach danego roku przedsiębiorstwo utworzy fundusz zakładowy, wówczas wydatkowane kwoty na nagrody i świadczenia należy traktować jako zaliczkowe wyплаты z funduszu zakładowego.

§ 11. Do przedsiębiorstw wymienionych w § 1 nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 8, poz. 50).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 września 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia niektórych pracowników służby zdrowia.

(Dziennik Ustaw z dnia 7 października 1963 r. Nr 43, poz. 238)

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników służby zdrowia (Dz. U. z 1958 r. Nr 74, poz. 379, z 1961 r. Nr 43, poz. 231 i z 1962 r. Nr 6, poz. 21 oraz Nr 31, poz. 146) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 pkt 2 skreśla się wyrazy „i logopedów”,

2) w § 1 ust. 1 pkt 3 po wyrazach „instruktorów gimnastyki leczniczej” dodaje się wyrazy „i logopedów”,

3) § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. ustanawia się dla pracowników wymienionych w § 1 pkt 1 i 2, z wyjątkiem położnych miejskich i wiejskich oraz położnych izb porodowych, miesięczne uposażenie zasadnicze według następujących stawek:

Stawka	Kwota uposażenia zasadniczego w złotych
I P	880
II P	920
III P	1.050
IV P	1.170
V P	1.280
VI P	1.400
VII P	1.500

4) w § 7 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Pracownikom, którzy zgodnie z rozkładem zajęć pracują w systemie 3-zmianowym oraz przełożonym pielęgniarkom i oddziałowym zatrudnionym w zakładach i komórkach organizacyjnych wymienionych w ust. 1, dodatek szpitalny zwiększa się o 50 zł.”,

5) w § 7 ust. 3 po wyrazach „ust. 1 pkt 2” dodaje się wyrazy „oraz ust. 1a”,

6) § 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. 1. Ustanawia się dla położnych miejskich, wiejskich oraz położnych izb porodowych ryczałtowe wynagrodzenie według następujących stawek:

Stawka	Staż pracy	Ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne w złotych	
		dla nie posiadających świadectwa dojrzałości	dla posiadających świadectwo dojrzałości
I R	w ciągu pierwszych 5 lat po uzyskaniu uprawnień do wykonywania zawodu	1.050	1.170
II R	po 5 latach	1.170	1.280
III R	po 10 latach	1.280	1.400
IV R	po 18 latach	1.400	1.500

7) w § 16 ust. 1 po wyrazach „instruktorom gimnastyki leczniczej” dodaje się wyrazy „oraz logopedom”,

8) w § 16 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Stawkę uposażenia określoną w ust. 1 otrzymują logopedzi przy zatrudnieniu w wymiarze godzin ustalonym dla logopedów w szkołach specjalnych.”,

9) w załączniku nr 1 do rozporządzenia wprowadza się następujące zmiany:

a) w rubryce drugiej pod poz. I P wyrazy „w ciągu całego okresu pracy” zastępuje się wyrazami „w ciągu pierwszych 15 lat pracy”, a pod poz. II P wprowadza się wyrazy „po 15 latach pracy”,

b) w rubryce trzeciej skreśla się wyrazy „w ciągu pierwszych trzech lat pracy po nabyciu uprawnień zawodowych”, a wyrazy „po trzech latach pracy” zastępuje się wyrazami „do czasu uzyskania uprawnień asystentki pielęgniarstwa lub pielęgniarki”,

c) w tytule przedostatniej rubryki skreśla się wyraz „logopeda”,

d) w tytule ostatniej rubryki wyrazy „z ukończoną średnią szkołą medyczną, do której warunkiem przyjęcia było posiadanie świadectwa dojrzałości lub wykształcenia równorzędnego” zastępuje się wyrazami „laborant chemiczny i higienistka szkolna, posiadający świadectwo dojrzałości lub wykształcenie równorzędne”,

e) wyrazy „po 20 latach pracy” zastępuje się wyrazami „po 18 latach pracy”.

§ 2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia — pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługują:

1) dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),

2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 3. Prezes Rady Ministrów ogłosi w Dzien-

niku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Zdrowia i Opieki Społecznej, Komunikacji oraz Finansów.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

119

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 września 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentystów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

(Dziennik Ustaw z dnia 7 października 1963 r. Nr 43, poz. 239)

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentystów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U.

z 1958 r. Nr 74, poz. 376 i z 1961 r. Nr 43, poz. 230) wprowadza się następującą zmianę:

w § 2 ust. 1 kwotę miesięcznego uposażenia zasadniczego w stawce I L podwyższa się do kwoty 1.350 zł.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Zdrowia i Opieki Społecznej, Komunikacji oraz Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

120

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 września 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagrodzenia pracowników farmaceutycznych oraz wynagrodzenia innych pracowników zatrudnionych w aptekach otwartych i kolejowych.

(Dziennik Ustaw z dnia 7 października 1963 r. Nr 43, poz. 240)

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz art. 4 ust. 6 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o aptekach (Dz. U. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wynagrodzenia pracowników farmaceutycznych oraz wynagrodzenia innych pracowników zatrudnionych w aptekach otwartych i kolejowych (Dz. U. Nr 74, poz. 378) załącznik nr 2 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

Załącznik nr 2.

TABELA WYNAGRODZEŃ ZASADNICZYCH PRACOWNIKÓW APTEK I LABORATORIÓW KONTROLNYCH

Lp.	Zawód lub stanowisko	Kwota wynagrodzenia miesięcznego w złotych
1	Pomocnicza siła fizyczna	780 — 880
2	Fasowaczka	880 — 950
3	Opisywaczka	950 — 1100
4	Księgowy, kasjerka	1050 — 1400
5	Starszy księgowy	1350 — 1500

§ 2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje:

1) dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),

2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Zdrowia i Opieki Społecznej, Komunikacji oraz Finansów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1963 r.
Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

121

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 września 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych.

(Dziennik Ustaw z dnia 10 października 1963 r. Nr 44, poz. 246)

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 31, poz. 184 i z 1961 r. Nr 57, poz. 316) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 2. Ustanawia się dla pracowników wymienionych w § 1 dziewięć grup uposażenia zasadniczego:

Grupa uposażenia zasadniczego	Kwota miesięcznego uposażenia w złotych
I	3.800
II	3.300
III	2.850
IV	2.550
V	2.300
VI	2.050
VII	1.800
VIII	1.500
IX	1.300"

2) w § 3 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu następującym:

„3 Minister Sprawiedliwości za zgodą Prezesa Rady Ministrów może przyznać sędziemu, posiadającemu szczególnie wysokie kwalifikacje, grupę uposażenia bezpośrednio wyższą od najwyższej grupy przewidzianej w ust. 1 dla zajmowanego przez sędziego stanowiska”.

§ 2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Finansów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

122

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 września 1963 r.

w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców.

(Dziennik Ustaw z dnia 10 października 1963 r. Nr 44, poz. 248)

Na podstawie art. 5 pkt 2 i 3 oraz art. 37 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. o uposażeniu nauczycieli i wychowawców (Dz. U. z 1954 r. Nr 26, poz. 103 i Nr 31, poz. 127, z 1955 r. Nr 42, poz. 256, z 1956 r. Nr 37, poz. 168, z 1958 r. Nr 52, poz. 249,

z 1960 r. Nr 38, poz. 223, z 1961 r. Nr 34, poz. 167 i Nr 42, poz. 220 i z 1962 r. Nr 6, poz. 22) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stawki miesięcznego uposażenia zasadniczego nauczycieli i wychowawców wymienionych w § 1 w zależności od posiadanego wykształcenia i stażu pracy ustala się, jak następuje:

Grupa	Kategoria nauczycieli i wychowawców według poziomu wykształcenia		Miesięczna stawka uposażenia według stażu pracy:				
	Kategoria	Poziom wykształcenia	a	b	c	d	e
			do 3 lat	3—9 lat	9—15 lat	15—25 lat	ponad 25 lat
I	Nauczyciele i wychowawcy wymienieni w § 1, z wyjątkiem wychowawczyń przedszkoli i innych placówek przedszkolnych, posiadający:						
	1	średnie wykształcenie pedagogiczne lub wykształcenie równorzędne	1050	1150	1250	1350	1500
	2	Studium Nauczycielskie lub wykształcenie równorzędne	1200	1300	1400	1500	1700
	3	studia wyższe lub wykształcenie równorzędne	1300	1400	1550	1700	1950
II	Wychowawczynie przedszkoli i innych placówek przedszkolnych posiadające:						
	1	liceum pedagogiczne dla wychowawczyń przedszkoli lub wykształcenie równorzędne	950	1000	1100	1200	1300
	2	wyższy kurs metodyki wychowania przedszkolnego lub wykształcenie równorzędne	1050	1150	1250	1350	1500
	3	studia wyższe lub wykształcenie równorzędne	1150	1250	1350	1500	1700
III	Nauczyciele i wychowawcy nie posiadający co najmniej średniego wykształcenia pedagogicznego lub wykształcenia równorzędnego:		a	b	c		
			do 6 lat	6—15 lat	ponad 15 lat		
	1	nauczyciele i wychowawcy	920	1000	1050		
	2	wychowawczynie przedszkoli i innych placówek przedszkolnych	880	950	1000		

2) w § 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Pierwszy awans do wyższej stawki uposażenia nauczycieli i wychowawców, którzy uzyskali kwalifikacje zawodowe do nauczania lub prowadzenia zajęć wychowawczych przed upływem trzech lat pracy pedagogicznej, następuje z dniem 1 najbliższego miesiąca kalendarzowego po uzyskaniu tych kwalifikacji.”;

3) dotychczasową treść § 6 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Nauczyciele i wychowawcy posiadający stopień naukowy doktora otrzymują uposażenie określone w § 2 ust. 1 dla grupy I lub II kategorii 3 zwiększone o 300 zł miesięcznie z wyłączeniem zwyczajki określonej w ust. 1”.

§ 2. Zwyczajki uposażenia zasadniczego, o których mowa w §§ 2 ust. 2, 3—5 i 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów wymienionego w § 1, wszystkie dodatki ustalone w procentach od uposażenia zasadniczego oraz stawki wynagrodzenia za godziny nadliczbowe nauczycieli i wychowawców ustala się biorąc za podstawę stawki uposażenia określone w rozporządzeniach Rady Mini-

strów w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców z dnia 1 sierpnia 1960 r. (Dz. U. Nr 33, poz. 223) i z dnia 3 stycznia 1962 r. (Dz. U. Nr 6, poz. 22).

§ 3. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje:

1) dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższych zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),

2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 4. Prezes Rady Ministrów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. o uposażeniu nauczycieli i wychowawców z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z za-

stosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Oświaty i Ministrowi Finansów oraz właściwym ministrom.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

123

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 września 1963 r.

o zmianie rozporządzenia w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych.

(Dziennik Ustaw z dnia 10 października 1963 r. Nr 44, poz. 247)

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1961 r. Nr 37, poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych (Dz. U. Nr 31, poz. 185) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 4. Ustanawia się dla pracowników wymienionych w § 2 dziewięć grup uposażenia zasadniczego:

Grupa uposażenia zasadniczego	Kwota miesięcznego uposażenia w złotych
I	3.800
II	3.300
III	2.850
IV	2.550
V	2.300
VI	2.050
VII	1.800
VIII	1.500
IX	1.300”

2) w § 5 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej za zgodą Prezesa Rady Ministrów może przyznać pracownikowi orzecznictwa, posiadającemu szczególnie wysokie kwalifikacje, grupę uposażenia bezpośrednio wyższą od najwyższej grupy przewidzianej dla zajmowanego przez niego stanowiska”.

§ 2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów i Prezesowi Głównej Komisji Arbitrażowej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

124

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 października 1963 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników służby bibliotecznej zatrudnionych w publicznych bibliotekach powszechnych.

(Dziennik Ustaw z dnia 30 października 1963 r. Nr 47, poz. 261)

Na podstawie art. 5, 7 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników służby bibliotecznej zatrudnionych w publicznych bibliotekach powszechnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 60, poz. 299 i z 1961 r. Nr 57, poz. 315) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 1 lp. 8 i 10 tabeli stanowisk służbowych otrzymują brzmienie:

„8. Manipulacyjny pracownik biblioteczny

750—880 zł

10. Magazynier biblioteczny

750—900 zł”;

2) w § 5 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kierownik biblioteki publicznej:

— powiatowej i miejskiej,

— powiatowej

zł 400.—

zastępca dyrektora miejskiej biblioteki publicznej miasta liczącego 100 do 200 tys. mieszkańców,

kierownik dzielnicowej biblioteki publicznej

zł 350.—”;

3) w § 5 ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kierownik działu instrukcyjno-metodycznego w bibliotece publicznej:

— wojewódzkiej i miejskiej,

— wojewódzkiej

zł 390.—

kierownik komórki organizacyjnej (działu lub od-

działu) zatrudniającej powyżej 5 pracowników służby bibliotecznej, kierownik działu bibliograficznego w bibliotece publicznej:

- wojewódzkiej i miejskiej,
- wojewódzkiej,
- miejskiej miasta liczącego powyżej 200 tys. mieszkańców,
- kierownik miejskiej biblioteki publicznej miasta stanowiącego powiat liczącego poniżej 100 tys. mieszkańców zł 300.—”;

4) w § 5 ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) instruktor w bibliotece publicznej:

- wojewódzkiej i miejskiej,
- wojewódzkiej,

kierownik (działu lub oddziału) instrukcyjno-metodycznego zatrudniającego co najmniej 3 pracowników służby bibliotecznej w bibliotece publicznej:

- powiatowej i miejskiej,
- powiatowej zł 340.—

instruktor w miejskiej bibliotece publicznej miasta liczącego powyżej 200 tys. mieszkańców, kierownik komórki organizacyjnej (działu lub oddziału) zatrudniającej od 3 do 5 pracowników służby bibliotecznej zł 250.—”;

5) w § 5 ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) instruktor w bibliotece publicznej:

- powiatowej i miejskiej,
- powiatowej zł 290.—

bibliograf w bibliotece publicznej:

- wojewódzkiej i miejskiej,
- wojewódzkiej oraz
- miejskiej miasta liczącego powyżej 200 tys. mieszkańców,

instruktor w miejskiej bibliotece publicznej miasta liczącego poniżej 200 tys. mieszkańców, posiadającej przynajmniej 8 filii bibliotecznych

zł 200.—”;

6) w § 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownikom służby bibliotecznej, wymienionym w § 1, może być przyznany dodatek specjalny w wysokości od 10 do 30% uposażenia zasadniczego.”;

7) skreśla się § 11.

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów oraz Ministrowi Kultury i Sztuki.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

125

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 października 1963 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników służby muzealnej.

(Dziennik Ustaw z dnia 30 października 1963 r. Nr 47, poz. 262)

Na podstawie art. 5 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników służby muzealnej (Dz. U. Nr 60, poz. 300) wprowadza się następujące zmiany:

1) stawki miesięcznego uposażenia zasadniczego określone w § 2 dla grup uposażenia 11 i 12 określa się kwotą:

- dla grupy uposażenia 11 — 830 zł,
- dla grupy uposażenia 12 — 750 zł;

2) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. 1. Pracownikom służby muzealnej może być przyznany dodatek specjalny w wysokości od 10 do 40% uposażenia zasadniczego.

2. Tryb i warunki przyznawania dodatku specjalnego określi Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawo-

dowego Pracowników Kultury i Sztuki po uzgodnieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.”;

3) skreśla się § 9.

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów oraz Ministrowi Kultury i Sztuki.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 października 1963 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 19 września 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażeń pracowników służby archiwalnej zatrudnionych w archiwach państwowych.*(Dziennik Ustaw z dnia 30 października 1963 r. Nr 47, poz. 263)*

Na podstawie art. 5 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażeń pracowników służby archiwalnej zatrudnionych w archiwach państwowych (Dz. U. Nr 60, poz. 301) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

stawkę 800 zł zastępuje się stawką 830 zł,
stawkę 700 zł zastępuje się stawką 750 zł;

2) skreśla się § 8;

3) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. Pracownikom państwowej służby archiwalnej może być przyznany dodatek specjalny w wysokości od 10 do 30% uposażenia zasadniczego.

2. Zasady i tryb przyznawania dodatku specjalnego określa Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku

Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki po uzgodnieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.”;

4) w § 14 wyrazy „Ministra Kultury i Sztuki” zastępuje się wyrazami „Ministra Szkolnictwa Wyższego”.

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pracownikom objętym tym rozporządzeniem nie przysługuje dodatek określony w § 2 uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Szkolnictwa Wyższego i Ministrowi Finansów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 października 1963 r.

zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników administracji celnej.*(Dziennik Ustaw z dnia 30 października 1963 r. Nr 47, poz. 264)*

Na podstawie art. 5, art. 8 ust. 2 i art. 19 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników administracji celnej (Dz. U. Nr 59, poz. 294) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5 dotychczasowy ust. 2 zastępuje się nowymi ust. 2—7 w brzmieniu:

„2. Za nieprzerwany czas pracy w administracji celnej pracownikom, o których mowa w rozporządzeniu, przysługuje roczny dodatek za wysługę lat w wysokości po 3 latach pracy — 5%, a po 6 latach pracy — 10% dwunastokrotnego miesięcznego uposażenia zasadniczego, należnego pracownikowi za miesiąc ustalony dla wypłaty dodatku.

3. W roku kalendarzowym, w którym pracownik nabywa prawo do 5% lub 10% dodatku za wysługę lat, dodatek taki wynosi kwotę wynikającą z przemnożenia — odpowiednio — kwoty 5% lub 10% miesięcznego uposażenia zasadniczego należnego pracownikowi za miesiąc ustalony dla wypłaty dodatku przez ilość pełnych miesięcy

kalendarzowych, jakie od dnia nabycia prawa do takiego dodatku upłynęły do końca roku kalendarzowego.

4. Jeżeli przed dniem ustalonym dla wypłaty dodatku za wysługę lat stosunek pracy uległ już z jakichkolwiek przyczyn rozwiązaniu, pracownik traci prawo do dodatku za rok kalendarzowy, w którym nastąpiło rozwiązanie.

5. Dodatek za wysługę lat jest wolny od podatku od wynagrodzeń.

6. Dodatek za wysługę lat wypłaca się raz do roku równocześnie z wypłatą uposażenia zasadniczego za miesiąc grudzień.

7. Poza dodatkami, o których mowa w ust. 1 i 2, pracownikom administracji celnej nie przysługują inne dodatki przyznawane pracownikom administracji państwowej na podstawie odrębnych przepisów.”;

2) w tabeli stanowisk, kwalifikacji i grup uposażenia pracowników urzędów celnych (załącznik nr 1) grupę uposażenia „XVII” zastępuje się grupą uposażenia „XVI”;

3) w tabeli uposażenia zasadniczego pracowników administracji celnej (załącznik nr 2):

a) skreśla się liczby „XVII” i „550—600”;

b) zastępuje się liczby „600—650” — liczbą „750”, liczby „650—750” — liczbami „750—780”, liczby „750—850” — liczbami „780—880”, a liczby „850—950” — liczbami „880—950”.

§ 2. Dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących nie przysługuje pracownikowi administracji celnej począwszy od miesiąca kalendarzowego, następującego po miesiącu, w którym pracownik osiągnął 3 lata nieprzerwanego czasu pracy w tej administracji.

§ 3. W 1963 r. dodatek za wysługę lat przysługuje pracownikom administracji celnej tylko

w części przypadającej na miesiące październik, listopad i grudzień tego roku.

§ 4. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia pracownikom administracji celnej nie przysługuje dodatek określony w § 2 ust. 1 uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższą zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124).

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Handlu Zagranicznego i Finansów.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

128

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 25 października 1963 r.

o zmianie uchwały w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich.

(Monitor Polski z dnia 31 października 1963 r. Nr 80, poz. 389)

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 346) uchwała się, co następuje:

§ 1. W uchwale Rady Państwa z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich (Monitor Polski z 1959 r. Nr 44, poz. 205, z 1961 r. Nr 92, poz. 391 i z 1962 r. Nr 45, poz. 212) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kwoty uposażenia zasadniczego dla poszczególnych grup określa się, jak następuje:

Grupa uposażenia zasadniczego	Kwota miesięcznego uposażenia w złotych
I	3.800
II	3.300
III	2.850
IV	2.550
V	2.300
VI	2.050
VII	1.800
VIII	1.500
IX	1.300”;

2) dotychczasową treść § 3 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może, w przypadkach uzasadnionych szczególną przydatnością do pracy w Prokuraturze albo uprzednim zatrudnieniem w organach administracji państwowej, przedsiębiorstwach państwowych lub innych państwowych jednostkach organizacyjnych, przyznać kandydatowi na aplikanta kolejno wyższą grupę uposażenia zasadniczego już w chwili jego zatrudnienia.”;

3) w § 9 ust. 1 wyrazy „lp. 1—5” zastępuje się wyrazami „lp. 1—6”;

4) skreśla się § 12.

§ 2. Pracownikom objętym niniejszą uchwałą nie przysługuje dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1963 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

129

UCHWAŁA Nr 293 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 września 1963 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie skrócenia czasu pracy w niektórych zakładach podległych Ministrowi Kultury i Sztuki.

(Monitor Polski z dnia 18 września 1963 r. Nr 68, poz. 336)

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o skróconym czasie pracy szczególnie uciążliwej lub wykonywanej w szkodliwych warunkach (Dz. U. Nr 20, poz. 174) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 325 Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1961 r. w sprawie skrócenia czasu pracy w niektórych zakładach podległych Ministrowi Kultury i Sztuki (Monitor Polski Nr 66, poz. 282) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wprowadza się do czasu zastosowania urządzeń ochronnych, eliminujących konieczność specjalnego natężenia wzroku, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 1965 r., skrócony czas pracy w Studio Filmów Rysunkowych w Bielsku-Białej, w Studio Małych Form Filmowych „Semafor” w Łodzi, w Studio Miniatur Filmowych w Warszawie oraz w Wytwórni Filmów Oświatowych w Łodzi na stanowiskach roboczych: animatora, fazisty, konturzysty, malarza celuloidowego oraz miksera farb.”;

2) po § 3 wprowadza się nowy § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Zobowiązuje się Ministra Kultury i Sztuki do poprawienia w terminie do dnia 31 grudnia 1965 r. warunków pracy w zakładach wymienionych w § 1 w stopniu umożliwiającym przywrócenie normalnego czasu pracy.”

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

130

UCHWAŁA Nr 294 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 września 1963 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad przydziału odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej dla pracowników cywilnych zatrudnionych w wojsku.

(*Monitor Polski z dnia 18 września 1963 r. Nr 68, poz. 337*)

§ 1. W uchwale nr 93 Prezydium Rządu z dnia 22 lutego 1956 r. w sprawie zasad przydziału odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej dla pracowników cywilnych zatrudnionych w wojsku (*Monitor Polski z 1956 r. Nr 17, poz. 245, z 1957 r. Nr 6, poz. 35 i z 1958 r. Nr 11, poz. 66*) § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Odzież ochronna i sprzęt ochrony osobistej są wydawane pracownikom bezpłatnie do użytkowania z obowiązkiem zwrotu po upływie okresu zużycia lub w razie rozwiązania stosunku pracy

przed upływem tego okresu. Odzież i obuwie robocze są wydawane również bezpłatnie, z tym że po upływie ustalonego okresu zużycia przechodzą na własność pracownika”.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Sprawiedliwości.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

131

UCHWAŁA Nr 313 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 września 1963 r.

w sprawie odznaki „Wzorowy Kierowca”.

(*Monitor Polski z dnia 1 października 1963 r. Nr 73, poz. 362*)

W celu wyróżnienia pracujących wzorowo zawodowych kierowców pojazdów samochodowych oraz w celu upowszechnienia ich metod pracy Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Odznaka „Wzorowy Kierowca”, zwana dalej w skrócie „odznaką”, nadawana będzie na zasadach określonych w niniejszej uchwale.

§ 2. Odznaka jest trzystopniowa: złota, srebrna i brązowa.

§ 3. Odznaka stanowi wyraz uznania dla postawy zawodowej i społecznej kierowców pojazdów samochodowych i jest nadawana zawodowym kierowcom wyróżniającym się długoletnią i nienaganną pracą.

§ 4. 1. Kierowcy pojazdów samochodowych, wyróżnieni odznaką i posiadający wymagane warunki na równi z innymi kierowcami zawodowymi, mają pierwszeństwo w korzystaniu z wszelkiego rodzaju zdobyczy socjalnych.

2. Przy wyróżnieniu odznaką srebrną lub złotą kierowcom pojazdów samochodowych, których posiadacze ubezpieczeni są od następstw niesz-

częśliwych wypadków i odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów samochodowych, mogą być w uzasadnionych przypadkach przyznawane nagrody z funduszu prewencyjnego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w ramach przyznanych na ten cel kredytów.

§ 5. 1. Odznakę brązową nadaje przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) właściwej ze względu na miejsce zamieszkania kierowcy, na wniosek kierownika jednostki nadrzędnej nad jednostką; w której kierowca jest zatrudniony, lub kierownika wydziału komunikacji prezydium tej rady narodowej.

2. Odznakę srebrną i złotą nadaje Minister Komunikacji na wniosek przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) właściwej ze względu na miejsce zamieszkania kierowcy. Do wręczenia odznaki Minister Komunikacji może upoważnić przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 6. Minister Komunikacji ustali:

1) regulamin odznaki, określający warunki użytkowania odznaki, tryb jej nadawania i pozbawiania, wzór dokumentów stwierdzających nadanie odznaki, jej opis, wymiary i wzory rysunkowe, sposób noszenia i umieszczania na pojazdach samochodowych,

2) w porozumieniu z Ministrem Finansów — regulamin nagród przyznawanych kierowcom wyróżnionym odznaką.

§ 7. 1. Żołnierzom pełniącym służbę w charakterze kierowców w jednostkach (instytucjach) podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz kierowcom cywilnym zatrudnionym w resorcie obrony narodowej odznakę nadaje Minister Obrony Narodowej lub organ przez niego upoważniony.

2. Przy wyróżnieniu odznaką srebrną i złotą kierowcom pojazdów samochodowych wymienionym w ust. 1 mogą być w uzasadnionych przypadkach przyznawane nagrody z funduszu nagród Ministerstwa Obrony Narodowej w ramach przyznawanych na ten cel kredytów.

3. Minister Obrony Narodowej ustali regulamin odznaki, nadawanej kierowcom wymienionym w ust. 1, oraz regulamin przyznawania nagród, o których mowa w ust. 2.

§ 8. 1. Żołnierzom pełniącym służbę w charakterze kierowców w wojskach wewnętrznych, funkcjonariuszom Milicji Obywatelskiej oraz kierowcom cywilnym zatrudnionym w resorcie spraw

wewnętrznych odznakę nadaje Minister Spraw Wewnętrznych lub organ przez niego upoważniony.

2. Przy wyróżnieniu odznaką srebrną i złotą kierowcom pojazdów samochodowych wymienionym w ust. 1 mogą być w uzasadnionych przypadkach przyznawane nagrody z funduszu nagród Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w ramach przyznanych na ten cel kredytów.

3. Minister Spraw Wewnętrznych ustali regulamin odznaki, nadawanej kierowcom wymienionym w ust. 1, oraz regulamin przyznawania nagród, o których mowa w ust. 2.

§ 9. 1. Traci moc uchwała nr 404 Prezydium Rządu z dnia 14 maja 1952 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Wzorowego Kierowcy” (Monitor Polski Nr A-49, poz. 671).

2. Kierowcy wyróżnieni odznaką „Wzorowego Kierowcy” na podstawie uchwały wymienionej w ust. 1 zachowują nadal uprawnienia przewidziane w tej uchwale.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrom: Komunikacji, Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Finansów oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

132

UCHWAŁA Nr 330 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 października 1963 r.

w sprawie ogólnych warunków tworzenia, zasad organizacji i działania instytutów naukowo-badawczych oraz wykonywania nad nimi nadzoru.

(Monitor Polski z dnia 2 listopada 1963 r. Nr 81, poz. 395)

(Wyciąg)

Na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60) zwanej dalej „ustawą”, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 3. Dyrektor instytutu, zarządzając całokształtem działalności instytutu, wykonuje w szczególności następujące funkcje:

3) jest zwierzchnikiem wszystkich jego pracowników, podejmującym decyzje w sprawach osobowych zgodnie z obowiązującymi w tym przedmiocie przepisami,

4) kieruje pracami podporządkowanych sobie bezpośrednio komórek organizacyjnych instytutu,

§ 4. W statucie może być przewidziane stanowisko sekretarza naukowego instytutu, równorzędne ze stanowiskiem zastępcy dyrektora instytutu. Powoływanie i odwoływanie sekretarza naukowego następuje w trybie przewidzianym w art. 9 ust. 2 ustawy.

§ 5. 1. Rada naukowa instytutu, realizując zadania określone w ustawie:

6) stawia wnioski w sprawach podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników naukowo-badawczych oraz opiniuje plany i programy doskonalenia kadr instytutu.

§ 6. 1. Kolegia, przewidziane w art. 11 ustawy, powinny być zwoływane w zasadzie w instytutach prowadzących w szerokim zakresie prace usługowo-badawcze lub projektowo-konstrukcyjne.

4. W posiedzeniach kolegium mogą brać udział z głosem doradczym: przedstawiciel organu nadzornego nad instytutem i przedstawiciel rady zakładowej związku zawodowego instytutu. Ponadto dyrektor może zapraszać na obrady kolegium przedstawicieli instytucji zainteresowanych w pracach instytutu lub współpracujących oraz wynalazców racjonalizatorów.

§ 9. 1. . . . . odpowiadać wytycznym ustalonym przez Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki.

2. Na podstawie wytycznych, o których mowa w ust. 1, właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą wydać szczegółowe wytyczne, dotyczące organizacji i trybu prac nadzorowanych instytutów, po zasięgnięciu opinii Komitetu Nauki i Techniki.

3. W szczególności właściwi ministrowie, w trybie określonym w ust. 2, mogą ustalić dla podległych ich nadzorowi instytutów wymagania kwalifikacyjne dla stanowisk, które mogą być obsadzane jedynie pracownikami naukowymi. Tryb i sposób ustalania wykazów tych stanowisk oraz zmian i uzupełnień tych wykazów powinien

5. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac wydadzą zarządzenia określające zastosowanie do pracowników ogniw organizacyjnych wydzielonych statutowo w instytucie, działających w formie gospodarstw pomocniczych — systemu wynagradzania według zasad obowiązujących w branży (specjalności), do której należy działalność danego gospodarstwa pomocniczego.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

133

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 września 1963 r.

w sprawie uposażenia niektórych pracowników Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Rzeszowie.

(Dziennik Ustaw z dnia 30 września 1963 r. Nr 42, poz. 234)

Na podstawie § 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149, z 1959 r. Nr 17, poz. 95, z 1960 r. Nr 14, poz. 80 i z 1962 r. Nr 31, poz. 145) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do tabeli stanowisk ustalonej dla pracowników grupy zawodowej technicznej wydziału budownictwa, urbanistyki i architektury Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Rzeszowie stosuje się zaszeregowanie ustalone w części A tabeli dla prezydiów rad narodowych miast li-

czących powyżej 100 tysięcy mieszkańców, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149, z 1959 r. Nr 17, poz. 95, z 1960 r. Nr 14, poz. 80 i z 1962 r. Nr 31, poz. 145) pod warunkiem, że pracownicy posiadają kwalifikacje wymagane od pracowników prezydiów rad narodowych tych miast.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

134

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 października 1963 r.

w sprawie uzupełnienia tabeli stanowisk pracowników prezydiów rad narodowych.

(Dziennik Ustaw z dnia 30 października 1963 r. Nr 47, poz. 265)

Na podstawie § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149, z 1959 r. Nr 17, poz. 95, z 1960 r. Nr 14, poz. 80 i z 1962 r. Nr 31, poz. 145) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych, stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w spr-

wie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149, z 1959 r. Nr 17, poz. 95, z 1960 r. Nr 14, poz. 80 i z 1962 r. Nr 31, poz. 145), uzupełnia się, jak następuje:

W części B, dotyczącej pracowników prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz dzielnicowych rad narodowych miast wyłączonych z województw w grupie zawodowej ekonomiczno-prawnej po lp. 6 dodaje się lp. 6a oraz po lp. 9 dodaje się lp. 9a w brzmieniu następującym:

Lp.	Nazwa stanowiska	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Grupa uposażenia
		wykształcenia	ilości lat praktyki zawodowej	
6a	Starszy rewident	Wyższe wykształcenie ekonomiczne lub prawnicze	3	X—VI
		średnie wykształcenie	6	
9a	Rewident	Wyższe wykształcenie ekonomiczne lub prawnicze	2	XI—VII
		średnie wykształcenie	5	

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

135

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC ORAZ MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 21 czerwca 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji, szczegółowych zadań, składu i trybu postępowania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu kierowania na badanie przez te komisje oraz w sprawie zasad wynagradzania członków komisji lekarskich i lekarzy działających w zakresie orzecznictwa lekarskiego.

(Dziennik Ustaw z dnia 1 sierpnia 1963 r. Nr 33, poz. 194)

Na podstawie art. 13 ust. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z dnia 27 listopada 1958 r. w sprawie organizacji, szczegółowych zadań, składu i trybu postępowania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu kierowania na badanie przez te komisje oraz w sprawie zasad wynagradzania członków komisji lekarskich i lekarzy działających w zakresie orzecznictwa lekarskiego (Dz. U. z 1958 r. Nr 73, poz. 367 i z 1959 r. Nr 32, poz. 189) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Obwodowe i wojewódzkie komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, zwane dalej obwodowymi i wojewódzkimi komisjami lekarskimi, obejmują swym działaniem obszary określone przy powołaniu tych komisji przez dyrektora właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w porozumieniu z wydziałem zdrowia i opieki społecznej prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).”;

2) w § 2 ust. 1 pkt 1 po wyrazie „internista” dodaje się wyrazy „lub lekarz przemysłowy”;

3) w § 3 ust. 1:

a) w pkt 1 po wyrazie „internista” skreśla się przecinek i dodaje się wyrazy „lub lekarz przemysłowy”;

b) w pkt 3 skreśla się wyraz „porozumiewawczą”;

4) w § 5 ust. 1 wyrazy „Ministra Pracy i Opieki Społecznej” zastępuje się wyrazami „Przesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych”;

5) w § 23 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przedstawiciele Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w obwodowych komisjach lekarskich otrzymują za pracę w tych komisjach poza obowiązującymi ich godzinami pracy w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wynagrodzenie w wysokości 8,50 zł za godzinę.

2. Przedstawiciele Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz przedstawiciele związków zawodowych otrzymują za pracę w wojewódzkich komisjach lekarskich poza obowiązującymi ich godzinami pracy w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, związkach zawodowych lub w innym zakładzie pracy wynagrodzenie w wysokości 10 zł za godzinę.”;

6) w § 27 końcowe wyrazy „pokrywane są z części budżetów terenowych dotyczącej rent i pomocy społecznej” zastępuje się wyrazami „pokrywane są z budżetu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych”;

7) użyte w rozporządzeniu określenia „właściwy do spraw rentowych organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa)” lub „kierownik właściwego do spraw rentowych organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa)” zastępuje się odpowiednio określeniami „właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych” albo „dyrektor właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1963 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*
Minister Zdrowia i Opieki Społecznej:
J. Sztachelski

136

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 30 sierpnia 1963 r.

w sprawie poboru i odroczeń zasadniczej służby wojskowej oraz uznawania żołnierzy za jedynych żywicieli rodzin.

(Dziennik Ustaw z dnia 12 września 1963 r. Nr 39, poz. 220)

(Wyciąg)

Na podstawie art. 42 i art. 60 ust. 5 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

Rozdział 2.**Komisje poborowe.**

§ 9. 1. Przewodniczący i członkowie powiatowej komisji poborowej biorą udział w pracach komisji osobiście przez cały czas jej urzędowania.

2. Przewodniczący i członkowie powiatowej komisji poborowej zamieszkali i zatrudnieni poza miejscowością, w której urzęduje komisja, korzystają z uprawnień przysługujących pra-

ownikom państwowym delegowanym służbowo do pracy poza siedzibą zakładu pracy.

§ 12. Prezydya powiatowych rad narodowych mogą zapraszać na posiedzenia komisji poborowych przedstawicieli terenowych organizacji politycznych i społecznych.

Rozdział 9.**Przepisy końcowe.**

§ 104. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Min. Spraw Wewnętrznych: w z. *Fr. Szlachcic*
Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*

137

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 października 1963 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad pobierania opłat oraz udzielania ulg i zwolnień za świadczenia domów małych dzieci.

(Monitor Polski z dnia 7 listopada 1963 r. Nr 82, poz. 400)

Na podstawie § 10 uchwały nr 87 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1961 r. w sprawie opłat za świadczenia udzielane przez domy małych dzieci (Monitor Polski z 1961 r. Nr 27, poz. 130 i z 1962 r. Nr 35, poz. 165) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 czerwca 1961 r. w sprawie szczegółowych zasad pobierania opłat oraz udzielania ulg i zwolnień za świadczenia domów ma-

łych dzieci (Monitor Polski Nr 53, poz. 229) § 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje o wysokości opłat za dziecko przebywające w zakładzie wydaje właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej:
J. Sztachelski

138

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 3 lipca 1963 r.

w sprawie prowadzenia przez komunalne przedsiębiorstwa (zakłady) komunikacyjne transportu osób i bagażu autobusami na obszarze miast i osiedli.

(Monitor Polski z dnia 30 lipca 1963 r. Nr 58, poz. 301)

(Wyciąg)

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297) zarządza się, co następuje:

§ 3. 1. Komunalne przedsiębiorstwa komunikacyjne prowadzą transport autobusowy na obszarze miast i osiedli:

1) w regularnej stałej i okresowej komunikacji miejskiej,

2) w przewozach pracowniczych,

3) w przewozach nieregularnych.

2. Przez regularną komunikację autobusową rozumie się transport autobusowy na liniach dziennych i nocnych o ustalonych kierunkach przewozowych zgodnie z ustalonym rozkładem jazdy.

3. Przez przewozy pracownicze rozumie się przewozy wykonywane w kursach zamkniętych na podstawie umów z zakładami pracy w celu przewozu pracowników tych zakładów do pracy i z powrotem.

4. Przez przewozy nieregularne rozumie się inne przewozy niż wymienione w ust. 2 i 3, wykonywane w celach specjalnych, np. dla obsługi

impresz sportowych, masowych zjazdów, kongresów, wycieczek itp.

§ 4. 1. Regularna komunikacja autobusowa może być wykonywana przy użyciu autobusów normalnego kursowania i autobusów pospiesznych.

5. Przy uruchamianiu nowych linii autobusowych, zarówno normalnych, jak i pospiesznych, przedsiębiorstwo komunikacyjne powinno zasięgnąć opinii właściwej wojewódzkiej komisji związków zawodowych.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*

139

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 sierpnia 1963 r.

w sprawie udokumentowania operacji kasowych, przechowywania gotówki oraz obowiązków kasjerów w jednostkach gospodarki społecznej.

(*Monitor Polski z dnia 18 września 1963 r. Nr 68, poz. 340*)

(*Wyciąg*)

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Zarządzenie określa zasady udokumentowania operacji kasowych i przechowywania gotówki oraz obowiązki kasjerów w jednostkach gospodarki społecznej, prowadzących gospodarkę kasową na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 13 sierpnia 1958 r. w sprawie zasad gospodarki kasowej jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 54, poz. 263).

2. Przepisy zarządzenia dotyczą:

1) przedsiębiorstw państwowych, z wyłączeniem państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”,

2) przedsiębiorstw i organizacji spółdzielczych;

3) przedsiębiorstw mających formę spółek prawa handlowego, w których Państwo lub przedsiębiorstwa państwowe posiadają udziały wynoszące ponad 50% kapitału zakładowego,

4) przedsiębiorstw prowadzonych przez organizacje społeczne, posiadające zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej,

5) zakładów przedsiębiorstw wielozakładowych — o ile zakłady te mają obowiązek sporządzania samodzielnych bilansów,

6) jednostek utrzymywanych z narzutów na koszty własne przedsiębiorstw i zakładów,

7) gospodarstw pomocniczych działających według zasad rozrachunku gospodarczego.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia:

1) „przedsiębiorstwo” — należy przez to rozumieć jednostki, o których mowa w § 1 ust. 2,

II. Dowody i operacje kasowe.

§ 16. 1. Rozchód gotówki z kasy, nie udokumentowany kasowym dowodem rozchodu gotówki, nie jest brany pod uwagę przy ustalaniu pozostałości gotówki w kasie. Sumy takie stanowią niedobór kasowy i obciążają kasjera.

III. Przechowywanie gotówki, obowiązki kasjera.

§ 21. 1. Kasjer ponosi materialną odpowiedzialność za całość wszystkich przyjętych przez niego wartości.

2. Pracownik obejmujący obowiązki kasjera powinien podpisać i złożyć głównemu księgowemu oświadczenie następującej treści:

„**Deklaracja.**

W związku z powierzeniem mi funkcji kasjera w . . . . . (nazwa przedsiębiorstwa) składam deklarację następującej treści:

Przyjmuję do wiadomości, że ponoszę odpowiedzialność materialną za powierzone mi pieniądze i inne wartości. Zobowiązuję się do przestrzegania przepisów w zakresie prowadzenia operacji kasowych i ponoszenia odpowiedzialności za ich naruszenie.

(Data i podpis pracownika obejmującego obowiązki kasjera)”

3. Deklaracja podpisana przez kasjera powinna być przechowywana w jego aktach osobowych.

4. Kasjer nie może powierzać pełnienia swoich czynności innym osobom.

§ 22. 1. W przedsiębiorstwach zatrudniających jednego kasjera powierza się w koniecznych przypadkach zastępstwo innemu pracownikowi czasowo na pisemne polecenie kierownika przedsiębiorstwa. Przejęcie kasy odbywa się protokolarnie w sposób wskazany w ust. 2.

2. W razie nagłego opuszczenia pracy przez kasjera (z powodu choroby lub z innych przyczyn) wartości poruczone jego pieczy powinny być niezwłocznie przeliczone przez pracownika wyznaczonego przez kierownika przedsiębiorstwa w porozumieniu z głównym księgowym. Przeliczenie powinno być dokonane w obecności kierownika przedsiębiorstwa i głównego księgowego lub osób przez nich upoważnionych oraz przedstawiciela rady zakładowej. Z czynności przejęcia spisuje się protokół ze wskazaniem wyników przeliczenia i pracownika przejmującego czasowo kasę. Protokół podpisują wymienione wyżej osoby.

3. Zasady określone w ust. 2 mają odpowiednie zastosowanie w razie zmiany na stanowisku kasjera. Czynności wymienionych w ust. 2 należy wówczas dokonywać w obecności osoby przekazującej kasę (pełniącą poprzednio obowiązki kasjera).

§ 23. W większych przedsiębiorstwach wypłata wynagrodzeń może być dokonywana na podstawie pisemnego polecenia kierownika przedsiębiorstwa przez inne osoby niż kasjerzy. Wypłata wynagrodzeń nie może być jednak powierzona osobie, która sporządziła daną listę płacy. Osoby upoważnione przez kierownika przedsiębiorstwa do wypłacania wynagrodzeń kwitują odbiór przekazanej im gotówki w sposób przyjęty w danym przedsiębiorstwie. Osoby powyższe powinny zwrócić do kasy najpóźniej w ciągu dwóch dni roboczych po dniu, w którym wypłata miała nastąpić, sumę nie wypłaconych wynagrodzeń wraz z listą płacy.

IV. Przepisy końcowe.

§ 26. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11 sierpnia 1955 r. w sprawie udokumentowania operacji kasowych, przechowywania gotówki i obowiązków kasjerów w przedsiębiorstwach uspołecznionych, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski z 1955 r. Nr 76, poz. 932 i z 1957 r. Nr 96, poz. 559).

§ 27. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1963 r.

Minister Finansów w z. J. Trendota

Wydawnictwo Związkowe CRZZ — Warszawa, ul. Kopernika 36/40

Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę przyjmowane są w terminie do dnia 15 miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty — przez: Urzędy Pocztowe, listonoszy oraz Oddziały i Delegatury „Ruchu”. Można również zamówić prenumeratę dokonując wpłaty na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” — Warszawa, ul. Wronia 23.

Cena prenumeraty: kwartalnej zł 10.—, półrocznej zł 20.—, rocznej zł 40.—.

Cena prenumeraty za granicę jest o 40% wyższa od ceny podanej wyżej. Przedpłaty na prenumeratę przyjmuje na okresy kwartalne, półroczne, roczne Przedsiębiorstwo Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” w Warszawie, ul. Wilcza 46 za pośrednictwem PKO Warszawa, konto Nr 1-6-100024.

Egzemplarze zdezaktualizowane można nabywać w sklepie przy ul. Wiejskiej 14 w Warszawie. Zamówienia spoza Warszawy należy kierować do Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch”, Warszawa, ul. Wronia 23.